

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2098/07
14.02.2008. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Slađane Nakić - Momirović, Sonje Brkić, Spomenke Zarić i Sofije Vagner-Ličenoski, članova veća, u sporu tužilaca AA, BB, VV i GG, sada sa privremenim radom u Nemačkoj, koje zastupa AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije-Vojske Republike Srbije, koju zastupa Republički javni pravobranilac, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. 245/07 od 17.04.2007. godine, u sednici održanoj 14.02.2008. godine doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužene, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. 245/07 od 17.04.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Užicu Gž. 245/07 od 17.04.2007. godine odbijene su žalbe parničnih stranaka i zahtev tužilaca za naknadu troškova podnošenja odgovora na žalbu i potvrđena presuda Opštinskog suda u Bajinoj Bašti P. 293/05 od 02.11.2006. godine, kojom je tužena obavezana da tužiocima naknadi nematerijalnu štetu za duševne bolove zbog smrti bliskog srodnika, i to tužilji AA iznos od 480.000,00 dinara, a tužiocima BB, VV i GG po 500.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 02.11.2006. godine do isplate. Preko dosuđenog iznosa, za iznos od 120.000,00 dinara, tužbeni zahtev tužilje AA je odbijen. Tužena je obavezana da tužiocima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 476.725,00 dinara.

Protiv ove presude tužena je izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući dozvoljenost revizije u smislu člana 401. stav 2.tač. 5. ZPP ("Sl. glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije dozvoljena, obzirom da je izjavljena protiv presude protiv koje se po zakonu ne može podneti.

Tužba radi naknade štete podneta je 04. maja 2004. godine.

Na ročištu održanom 02.10.2006. godine tužioci su preinačili tužbu povećanjem tužbenog zahteva. Tužilja AA tražila je iznos od 600.000,00 dinara, tužilja BB-iznos od 500.000,00 dinara, tužilja VV - iznos od 500.000,00 dinara i tužilac GG-iznos od 500.000,00 dinara sa pripadajućom kamatom.

Pošto je tužba preinačena, dozvoljenost revizije ceni se prema odredbama Zakona o parničnom postupku, koje su važile na dan preinačenja tužbe.

Prema članu 394. stav 2. ZPP ("Službeni glasnik RS" br.125/04), revizija nije dozvoljena u imovinsko-pravnim sporovima, kad se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, na predaju stvari ili izvršenje neke druge činidbe, ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi 500.000,00 dinara.

U konkretnom slučaju, vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude, utvrđena na dan preinačenja tužbe, ne prelazi zakonom propisani limit za izjavljivanje revizije.

To su razlozi što je Vrhovni sud, na osnovu člana 404. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS